

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **M. J.**, bytem N. R., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 26.1.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 5.12.2016 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 26.1.2017 doplněnou k výzvě soudu dne 6.2.2017 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 5.12.2016 č.j. X, neboť dle něho pokles pracovní schopnosti odpovídá invaliditě třetího stupně, podrobně popsal své zdravotní potíže a označil své ošetřující lékaře. (K žalobě připojil kopii napadeného rozhodnutí.)

Napadeným rozhodnutím ze dne 5.12.2016 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 8.8.2016, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 27.7.2016 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 5.12.2016 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 28.11.2016 vypracovaným lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že

žalobce je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale není invalidní pro invaliditu třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 1d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60%, která nebyla ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky změněna, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 27.7.2016 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 28.11.2016 soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 1d) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60% a tato míra poklesu nebyla ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky žádným z posudkových lékařů změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 21.2.2017 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 5.12.2016 bylo žalobci doručeno dne 7.12.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 30.5.2016 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobce, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce sice odlišně od lékaře OSSZ a ČSSZ dle kapitoly VI., položky 7c) přílohy vyhlášky, ale v procentuálním rozpětí 40-60%, ale hodnotila horní hranici také 60%, čímž zohlednila i další zdravotní postižení, která mají rovněž dopad na pracovní schopnost; procentní míra již nebyla ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky změněna. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou následky po prodělané difusní diseminované encefalitidě v roce 1995, funkčně se jedná o středně těžké funkční postižení se středně těžkým poklesem celkové výkonnosti, s funkčně významným psychickým defektem, některé denní aktivity jsou podstatně omezeny. Chronický bolestivý syndrom páteře je s mírným omezením funkce krční a bederní páteře, bez kořenového postižení. Zdravotní stav žalobce je dlouhodobě stacionární,

od změny stupně invalidity 22.3.2010 do data napadeného rozhodnutí nedošlo k podstatným změnám ve zdravotním stavu. Jedná se o pokračování invalidity druhého stupně od 22.3.2010, jde již o stav trvalý. Dle komise žalobce není schopen práce psychicky náročné, v úkolu, v nočních směnách, těžké fyzické práce s nutností nošení a zvedání těžkých břemen, ve vynucené poloze, práce v nepříznivých klimatických podmínkách; má zachovány schopnosti vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné a duševní schopnosti a s podstatně nižší intenzitou. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech dne 11.7.2017 setrval na podané žalobě i na tom, že je plně invalidní. S posudkem PK MPSV nesouhlasil, neboť není zohledněn celý jeho zdravotní stav. Jako nejvíce invalidizující onemocnění považuje únavu, ospalost a bolesti celého těla, kloubního a svalového aparátu. Také uvedl, že k jednání u soudu se nedostaví ze zdravotních a finančních důvodů a žádal, aby bylo jednáno v jeho nepřítomnosti.

Poté k žádosti soudu *PK MPSV doplnila po jednání konaném dne 29.8.2017 svůj posudek* za účasti odborného lékaře z oboru neurologie a v jeho závěru uvedla, že trvá na svém posudku ze dne 30.5.2017. Žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, které by PK MPSV neměla již k dispozici při jednání. Ani přes uváděné výrazné subjektivní potíže zjištěný zdravotní stav po prodělané diseminované encefalitidě v roce 1995 neodpovídá těžkému funkčnímu postižení. Již při změně stupně invalidity při jednání dne 22.3.2010 byla žalobci doporučena pracovní rehabilitace, práce na chráněném pracovišti, dílnách apod. K zajištění vhodného pracovního zařazení odpovídajícímu zdravotnímu stavu je nutná spolupráce s příslušným úřadem práce. Nebyly shledány ani důvody pro zhoršení zdravotního stavu při výkonu zaměstnání za uvedených ulehčených podmínek. (*Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 19.10.2017 se omluvený žalobce nezúčastnil a zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV a jeho doplnění, neboť žalobci se nepodařilo prokázat, že by byl invalidním ve třetím stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. *Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.*

Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidity třetího stupně upravené v citovaném § 39 odst. 1 písm. c) zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být přiznán vyšší stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 5.12.2016*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity druhého či třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 5.12.2016 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 30.5.2016 (*doplnění ze dne 29.8.2017*) vypracovaného na základě zdravotního stavu žalobce řádně zjištěného, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Posudkovými lékaři OSSZ a ČSSZ i PK MPSV byla míra poklesu pracovní schopnosti hodnocena shodně 60%, jak uvedeno shora, což však nedosahuje potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobce byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí.

Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie po zhodnocení předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz. Žalobce neprokázal, že je invalidní pro invaliditu třetího stupně, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV a jeho doplnění, je i nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. Neznamená však, i když není vyhověno žádosti pojištěnce o změnu výše invalidity, že takové rozhodnutí je nezákonné či vadné, neboť bylo vydáno na základě posudku o zdravotním stavu pojištěnce, kdy rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři v souladu s platnou právní úpravou.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 5.12.2016 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity druhého či třetího stupně, a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými proti rozhodnutí ze dne 8.8.2016.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 19. října 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně